

بسم الله الرحمن الرحيم

... انشاء الله تولد رسول اکرم صلوات الله عليه و آله و امام صادق سلام الله عليه، مبارک باشد؛ آیا می دانید رمز اینکه چرا دو تولد در یک روز بوده؟ آیا تا حالا به این مسأله فکر کرده اید؟

آن که رسول الله صلوات الله عليه آورده از جانب خدا، بیانگر اصلی آن، در واقع که بعدها در روایات بسیار زیاد توضیح داده، امام صادق سلام الله عليه است. شما کتابها را باز کنید روایاتی که اکثراً نقل شده از امام صادق سلام الله عليه است، عن ابی عبد الله عن ابی عبد الله ... از حضرات دیگر هم هست اما اکثر روایات و بیانات از امام صادق علیه السلام است. با اینکه فرصتشان زیاد بوده، زیاد هم حضرت را اذیت کردند، منصور اذیت های زیادی کرد؛ هم عمرش زیاد است نسبت به ائمه اطهار صلوات الله عليهم، هم اذیت دیده اما زیاد هم مسائل را بیان فرموده است.

یک نکته بگویم: ما می گوئیم اَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ یعنی اش این است که رسول الله صلوات الله عليه فرستاده خداست، ما شهادت می دهیم که او فرستاده خداست، هر چه گفته چه در قرآن و چه از خودشان نقل شده که همان تفسیر قرآن است؛ تکرار می کنم:

ما شهادت می دهیم که اَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ یعنی هرچه در قرآن آورده، دستورات خداست، هر چه خودش گفته توضیح آنهاست، ما اِتَّكَمُ الرَّسُولَ فَخَذُوهُ و ما نَهَاكُم عَنْهُ فَانْتَهُوا هر چه رسول الله به شما آورده قبول کنید و آنچه نهی کرده است (قرآن و بیانات خودش) آنها را ترک نکنید.

اینکه که ما می گوئیم حالا ببینیم که این گفته ما درست است یا نه؟ آیا راست می گوئیم یا نه؟ خودمان قبول کنیم راست می گوئیم؛ فرموده رسول الله صلوات الله عليه، فرموده خداست و آنچه خودش گفته،

توضیح فرموده های خداست؛ این را ما می گوئیم آیا قبول داریم اینطور هستیم؟

پس چنان کن فعل خود کان بی زبان باشد اَشهد گفتن و عین بیان

گفتن اَشهد اُن لا اله الا اﷻ و اَشهد اُن محمدا رسول اﷻ آسان است اما مسأله در یکی بودن اعمال و رفتار انسان، با این شهادت است؛ ما دروغ می گوئیم اَشهد اُن لا اله الا اﷻ ، ما فرمایشات حضرت را عمل نمی کنیم؛ مولوی می گوید: (درشعربالا) شما اعمالتان را، افعالتان را درست کنید، طبق دستورات حضرت باشد، شما بی زبان گفته اید اَشهد اُن محمدا رسول اﷻ.

تا همه تن عضو عضوت ای پسر گفته باشد اَشهد اندر نفع و ضرر

رفتن بنده پی خواجه گواست که منم محکوم و این مولای ماست

مولوی

قدیم بنده های زر خرید بودند و کسانی آنها را می خریدند، بنده دنبال کسی می رفت که بنده او بود، همیشه دنبال او بود؛ اینکه دنبال او می رود عملاً نشان می دهد منم محکوم و این مولای ماست.

خود رفتنش حکایت این معنا را می کند که این مولای ماست و من هم بنده این هستم، تو لازم نیست بگویی اَشهد اُن لا اله الا اﷻ و اَشهد اُن محمدا رسول الله؛ کارت را، اعمالتان را طوری کنید که اعمالتان و اعمالمان اَشهد گفتن باشد بدون زبان؛ بیشتر شرح ندهم، شرح بدهم نا امید می شود، بلاخره باید عمل کنیم ...

اربیانات استاد آیت اﷻ محمد شجاعی 1388